

In The Rest Room At Rosenblooms

Tragikomedie
in twee bedrijven
voor dames

door

LUDMILLA BOLLOW

Vertaling: Judith van Gelder

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN THE REST ROOM AT ROSENBLOOMS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LUDMILLA BOLLOW** en vertaler: **JUDITH VAN GELDER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv & Samuel French

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Myrah - Een wat luidruchtig type. Een tikkeltje ordinair. Midden 60, en vecht tegen iedere veroudering.

Violet - Beschaafde dame met een deftige houding en wat lastig in de omgang. Een late zeventiger.

Winifred - Een magere dame, licht gebruind door de zon (of zonnebank). Begin zestig.

Clare - Zwaar postuur. Roodachtig haar zonder poespas/stijlloos. Bril met dik glas. Gezaghebbende houding. Midden zestig.

Negen Niet-Sprekende Rollen Van Toiletbezoekers.

Tv-stem - Buiten beeld

TIJD:

Maandag 1 mei

DECOR:

In een koffiecorner bij de toiletten in een oud warenhuis.

EERSTE HANDELING

Scène 1: Late morgen

Scène 2: Een half uur later

TWEEDE HANDELING

Scène 1: Een paar minuten later

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(We zien een... gezellige, wat verwaarloosde, verouderde koffiecorner bij de toiletten in een oud warenhuis. Rieten tuinstoelen, oude staande lampen, een aantal etalagepoppen. Grote en kleine potten met planten. Een deur rechts en een poort links naar de wc's. Achterwand met raam en een bank eronder waar kussens op liggen. In het midden een koffietafel, met een schaal erop en rondom drie stoelen. Verder een snoepautomaat, een leunstoel, spiegel, koffieapparaat en een waterfontein.

Warenhuisgeluiden

<https://soundcloud.com/radio-thomas/sets/winkel-geluiden> op de achtergrond. Deze geluiden hoor je kort voor iedere binnenkomst. Alsof er een deur open en dicht gaat)

(Eerste toiletbezoeker loopt met grote boodschappentas met "ROSENBLOOMS" erop geprint naar de wc's. Myrah staat in de deuropening, rustend op haar stok, de lege ruimte onderzoekend. Ze draagt een gehavend bontjasje, een goedkope satijnachtige jurk en een heleboel glimmende sieraden. Haar slip is zichtbaar (contouren of schijnt door de jurk). Ze heeft ladders in haar kousen en loopt op versleten schoenen met hoge hakken. Draagt een slappe zomerhoed, die haar ongekamde, lange, vergeelde haren bedekt. Zware make-up over haar eens mooie gezicht. Ze draagt een volle boodschappentas. Ze loopt het toneel op. Doet haar hoed af en zet deze op de etalagepop. Ze drapeert haar jasje over een stoelleuning, gaat naar de snoepautomaat en checkt haar make-up in de ruit van de snoepautomaat. Gaat zitten in een stoel bij de koffietafel en haalt een zak druiven uit haar tas die ze in de schaal legt. Gaat druiven eten terwijl ze de ingang in de gaten houdt. De eerste bezoeker komt uit de wc en stopt voor een slok water uit de fontein)

MYRAH: Luister, lieverd. Ik zou niet te veel van dat water drinken als ik jou was. Zit vol met lood. Dit warenhuis heeft nog allemaal oude loden pijpen. Ongezond! Waarom? Ik heb brieven naar meneer Rosenbloom zelf geschreven. Maar, het lijkt ze niet te

interesseren of hun vaste klanten loodvergiftiging krijgen of niet.
(*Bezoeker reageert met een verbaasde blik en loopt weg.*)

Probleem van tegenwoordig. Niemand maakt zich druk. Niemand. (*blijft ondertussen druiven eten. Voetstappen. Fleurt op*) Violet! Ik dacht al dat jij het was, meisje!

(*Violet, haar outfit doet denken aan een voorbije tijd van elegantie, draagt verschillende zelfgemaakte tassen van versleten brokaat, een paraplu, en een oud koffertje. Ze draagt een versleten paarse fluwelen jas met een bosje paarse veren op de kraag, Kanten lavendel-kleurige blouse, paarse rok, en licht gekleurde sandalen. Lavendelkleurige handschoenen, handtas en sieraden met amethiststenen.*)

VIOLET: Goedemorgen, Myrah. Zo, jij ziet er goed uit vandaag. Ja, hoe ik eruit zie zegt niets over hoe ik me voel. Je had me moeten zien vanochtend, strompelend door de straten.

Mooie dag vandaag, is het niet. (*handschoenen en jas legt ze netjes gedrapeerd over een stoel*)

MYRAH: Dokter Brunner zei me dat ik nu een stok moet gaan gebruiken.

VIOLET: In godsnaam. Stokken zijn voor oude wijven. (*Violet maakt de ruimte netjes*)

MYRAH: Ik zei tegen hem dat het goed uitkomt. Je kent die voetgangerslichten toch wel, betekent loop, maar ze bedoelen eigenlijk ren. "Ren naar de hel!" Hoe dan ook, ik ben halverwege, toen die gek, in zijn vette zwarte grote Mercedes, recht voor me draaide. Weet je wat ik deed? Mepte op zijn glimmende achterkant met mijn stok erop. (*lacht*) Het interesseerde me geen reet.

VIOLET: Die stoplichten zijn zeker niet afgesteld voor iemand met artrose, denk je niet? (*haalt een bosje sering en een kruik uit haar tas*)

MYRAH: Zeg dat wel. Heel erg vanmorgen. Kreeg mijn riem niet eens vast. Ik heb dat kloteding dus niet om gedaan. Ach, ik hield toch al niet zo van die strakke riemen, waarin op één plek alles samen geperst wordt terwijl het er ergens anders weer uitpuilt.

VIOLET: Klopt.

MYRAH: (*toont haar kanten panty*) Ik dacht dan hijs ik me maar in deze Franse panty.

VIOLET: Wow, mooi. *(verontschuldigend gaat ze naar de wc met de kruik om die te vullen)*

MYRAH: *(roept)* Een cadeautje van een oude liefde van me. Nog in mijn burlesque periode. *(leest merk)* Semper Fidelis. Betekent “Altijd trouw.” *(harde lach)* Hah! Hij niet! Niet oude Charlie.

VIOLET: *(zet sering op de koffietafel)* De sering op het punt van bloeien. Mama’s struik. Geplant in het jaar dat zij en papa trouwden....

MYRAH: Bloemen zijn niet genoeg om het hier op te fleuren. *(pakt een spuitbus uit haar tas en spuit)*

VIOLET: *(hoest zachtjes)* Deze is sterker dan die je altijd gebruikt.

MYRAH: *(leest hardop)* “Breath of death”. Een gratis exemplaar lag voor de deur. Bacteriedoder gemengd met parfum. *(opent de wc ruimte, spuit en schreeuwt)* Kom maar op, jullie vieze bacteriën – val dood! *(geluiden)*

(Bezoeker twee. Een verweerd oud vrouwtje komt binnen. Ze heeft slecht gekozen schoenen, enkelsokjes, een gerafelde zwarte jas, slordig haar en klampt een groezelige boodschappentas vast)

MYRAH: Goeie god, hier komt Minnie de Zwerver. *(Minnie kijkt niet naar Myrah en Violet)*

VIOLET: Arme ziel.

MYRAH: Ze weet dat Josie op maandagen vrij is.

VIOLET: Josie is de laatste tijd wazig. Nerveus ook. Snap ik ook wel, al die geruchten dat Rosenblooms verkocht gaat worden aan een buitenlands bedrijf en...

MYRAH: Stop met zorgen maken hierover. Genoeg andere dingen die zorgelijker zijn deze dagen.

VIOLET: Zo is het.

MYRAH: Ja. Weer een oud vrouwtje beroofd gisteravond. Op weg naar huis na de kerk. Ze hadden haar op het nieuws gisteravond, tranen met tuiten.

VIOLET: Waar gaan we naar toe met deze wereld?

MYRAH: Ik zou maar thuis blijven ‘s avonds als ik jou was. Helemaal in die buurt.

VIOLET: Oh, zeker doe ik dat.

MYRAH: Luister, als ze tegen je begint te praten, niet reageren. Anders hebben we haar hier de hele ochtend.

VIOLET: Arme ziel, ik vraag me vaak af waar ze slaapt.

MYRAH: Deze winkel staat hoog aangeschreven. De openbare bibliotheek daar zou ze nog terecht kunnen. *(Minnie vertrekt. Vervolgt)* Zie die bult. Vandaag wc-papier en papieren handdoekjes. Phew, frisse lucht nodig hier. *(Myrah gaat naar het raam. Heeft moeite om dat te openen)*

VIOLET: Teken van Josie- "Laat het raam dicht"

MYRAH: Ja, goed, Josie is er niet vandaag en ik heb frisse lucht nodig. De droge, hete lucht hier binnen is slecht voor de huid. Krijg je rimpels van. *(raam eindelijk open. Myrah haalt diep adem)*

MYRAH: Ik blijf denk ik niet lang vandaag. Misschien kan ik nog wel één bloemetje afmaken op het servet. *(legt alle borduurspulletjes op het tafeltje)* Wat heb je daar in die grote mooie doos?

VIOLET: Doos? *(ontwikkend)* Oh dat is Melissa.

MYRAH: Wie is in godsnaam Melissa? En waarom zit ze in een doos?

VIOLET: Ze is - ze is gewoon - een pop. Mijn oma's pop.

MYRAH: Wow, laat haar eens zien.

VIOLET: Ze komt helemaal uit Parijs. *(Violet opent de doos en pakt er een prachtige Franse pop uit, gekleed in paarse kleding)* We zijn hier, Melissa. Bij de toiletten van Rosenblooms. Ik heb haar al veel over deze plek verteld.

MYRAH: Wow, ze is echt een schoonheid.

VIOLET: Zeg eens "Mama". *(tikt de pop overal, ze zingt "Mama".)* Ze kan ook huilen. *(pop huilt)* Vandaag gaan we niet huilen.

MYRAH: Violet - je gaat deze pop toch niet verkopen?

VIOLET: Verkopen - Melissa?

MYRAH: Ja. Je verkoopt alles. Stoelen, schilderijen.

VIOLET: Nee, we waren alleen op weg naar Anton, de antiquair.

MYRAH: Dus, nu ben je al zover dat je je familie verkoopt.

VIOLET: Ik wil het echt niet, maar...

MYRAH: Doe het dan ook niet! Als je iets niet wilt, doe het dan ook

niet!

VIOLET: Nou, kijk, mijn onroerendgoedbelasting... En ze hebben meerdere malen brieven gestuurd over mijn elektriciteitsrekening. Sommige niet erg aardig.

MYRAH: Ik blijf het je zeggen... verkoop dat rotte vervallen huis van je.

VIOLET: Oh nee! Niet het familiehuis van de Parkinsons!

MYRAH: Nou ja, je zal het één dezer dagen een keer moeten verkopen. Zodra al je antiek weg is. Aandelen bij de spoorwegen zijn gezakt naar nul.

(Violet negeert Myrah. Lief tegen Melissa) Kom, Melissa. (Violet pakt de pop voorzichtig op en legt deze terug in de koffer)

Wat ga je dan doen? Verhongeren? Aan de bedelstaf?

*(geluiden. **Derde bezoeker** komt aangesjokt vermoeid binnen, richting koffietafel. Myrah houdt haar tegen op het moment dat ze wil gaan zitten)*

Sorry lieverd, deze stoel is bezet. Die groene, naast de plant, is vrij.

VIOLET: Die zit heel lekker. *(gast vertrekt. Neusophalend)*

MYRAH: Ik wou dat Winifred komt. Hoe lang moet ik die stoel nog vrijhouden? *(pakt reclamekrantje van de supermarkt)*

VIOLET: Het is nu al bijna een week. *(gaat borduren)*

MYRAH: *(leest de titel)* "Mijn dokter verkrachtte me in mijn huwelijksnacht!" Hmmm, dat ga ik nu gelijk lezen.

VIOLET: Ik maak me zorgen over haar - zo alleen als ze leeft.

MYRAH: "Het was mijn huwelijksnacht.... Mijn dokter klom bij mij in bed, en toen -"

VIOLET: Niemand kijkt naar haar om. Ze heeft niet eens een telefoon.

MYRAH: Hmm - Wat?

VIOLET: Winifred - Ik maak me heel erg zorgen over haar. Ze is zo teer.

MYRAH: Oh, Winifred. *(geluid, wijst)* Hé, moet je dat zien.

*(**Bezoeker vier**, punk outfit, korte rok, laarzen, zonnebril, loopt naar de wasbakken)*

VIOLET: Ze kleden zich vandaag de dag apart.

MYRAH: Geen bh ook. Ik wil ook een paar van die laarzen. Wit, nee misschien in rood.

(Winifred komt fladderend en hijgend binnen. Draagt een oude gouden vogelkooi en andere dingen. Ze draagt een wijde golvende zomerjurk in gele voile, en beweegt zich als een vlinder. Een golvende gele cape doet denken aan grote vleugels als ze haar armen beweegt. Een heldere gele haarband houdt haar gouden/grijze haren naar achteren, ongelijk kort geknipt. Ze is een teer persoon, straalt. Haar bewegingen zijn sierlijk. Haar stem zacht en teder. Soms lijkt ze in gedachten weg te dromen.)

MYRAH: Mijn god, het is Winifred!

VIOLET: Winifred, lieverd, hoe gaat het?

WINIFRED: *(groet groots)* Oh mijn dierbare vrienden, ik heb jullie zo gemist.

MYRAH: Waar was je, meisje? Je ziet bleekjes.

(Dramatisch zet Winifred haar spullen neer en haar cape af. Maakt een pirouette zodat iedereen goed haar wijde jurk kan zien.)

WINIFRED: Goeie genade, ik had zoveel te doen - mijn hoofd draait er nog van - en draait - *(gaat zitten)* Excuseer me, ik ga mijn haar even fatsoeneren. En nog een pilletje tegen de astma nemen. *(gaat naar de wasruimte)*

VIOLET: Arm kind. Ze ziet nog steeds bleek.

MYRAH: Omdat ze altijd te weinig make-up op doet. Wanneer je je rot voelt moet je juist een extra lach verven op die droevige lippen.

VIOLET: Zo mager ook. Ik denk niet dat ze genoeg eet.

MYRAH: Weet je wat ik denk dat haar probleem is?

VIOLET: Haar astma?

MYRAH: Nee. Het zijn die verdomde planten - en wijnstokken - en varens in haar piepkleine huisje.

VIOLET: Hoe dan, hoe kunnen zij...

MYRAH: Die gebruiken al je zuurstof, meisje.

(Bezoeker vier vertrekt. De dames kijken dit keer vluchtig naar haar.)

En dan, al die rondvliegende vogeltjes. Krijsend, ruiend en ze laten hun viezigheid overal zo vallen. Ongezond.

VIOLET: Ik begrijp het.

MYRAH: Heb ik je verteld van die keer dat ik haar naar de bus bracht. De dag dat ze hier bijna flauwviel.

VIOLET: Ja. Ze deed zo raar toen.

MYRAH: Dat huis, op mijn erewoord, lijkt wel een plek uit een Tarzanfilm. Gewoon een jungle! Weet je, haar Henry stopte in iedere brief zaadjes - van die eilanden, tijdens de Pacific-oorlog.

VIOLET: Ja, dat zei je me.

MYRAH: Dus, ze bleef ze zaaien, die zaadjes. En ze bleven groeien. Sommige wijnstokken groeien tot aan de zolder. Maar ja, wat verwacht je dan, na al die jaren?

VIOLET: Ik vind het zo lief - ze wacht nog steeds op haar Henry.

MYRAH: Aagh, hij komt nooit meer terug.

VIOLET: Winifred gelooft van wel.

MYRAH: Zo waar. Ze heeft in een hoek een soort gedenkplekje. Op mijn erewoord. Een foto van Henry in zijn luchtmachtuniform. Al zijn brieven. *(pauze)* En het telegram - "Missing in Action".

VIOLET: En sindsdien geen woord meer.

MYRAH: Ach, ze zou eens moeten stoppen met dat idiote wachten. Ga iemand anders zoeken, ze is nog jong genoeg.

VIOLET: Misschien wil ze niemand anders.

MYRAH: Hel, kijk naar mij, ik had drie mannen, en ik zoek nog steeds. *(lacht onstuimig)* En ik zweer je, er komt een dag, zolang mijn benen het nog doen, dat ik er ééntje ga vinden.

VIOLET: Hier ga je er niet ééntje vinden Myrah.

MYRAH: Ach, dit hier is maar een tussenstop. 's Nachts ga ik op jacht. Ik weet 't, ik haat het gewoon om 's nachts alleen te zijn. Altijd al. *(Winifred komt terug en fluit zachtjes een vrolijk melodietje)*

VIOLET: Zo, mooi aangekleed, waar gaan we naar toe vandaag?

WINIFRED: Hoezo, naar de dierentuin, natuurlijk.

VIOLET: Dierentuin?

WINIFRED: Eerste mei. Mijn trouwdag. Dan ga ik altijd naar de

dierentuin.

MYRAH: Er zijn veel betere plekken om een huwelijksdag te vieren.

WINIFRED: Oh, nee, Henry en ik hebben elkaar ontmoet in de dierentuin. In de volière. Ik bij de pauwen. Henry bij de flamingo's. Toen begonnen we naar elkaar te kijken.

MYRAH: Volgens mij kan je een man overal ontmoeten. Nooit aan de dierentuin gedacht. Moet ik toch eens naar toe.

WINIFRED: *(haalt doek van de kooi)* Dit is mijn huwelijgscadeau. Van Henry. Zodat ik niet zo alleen zou zijn, terwijl hij zo ver weg zat. *(houdt de kooi omhoog, vogels tjilpen)*

VIOLET: Zo lief die kleine, tjilpende vogeltjes.

WINIFRED: Ze houden me gezelschap, maar ik voel me vaak eenzaam.

MYRAH: Logisch, vogels in een kooi zijn niet hetzelfde als een man in bed, dat kan ik je wel vertellen.

VIOLET: Hoe heten ze, schat?

WINIFRED: Romeo en Julia.

MYRAH: Hoe verzin je het.

*(Winifred koestert de vogels. **Bezoeker 5** komt binnen en haalt een kop koffie uit de machine. Het lijkt erop dat ze gaat zitten. Nadat ze goed rond heeft gekeken, besluit ze met de koffie weg te gaan.)*

WINIFRED: Ze worden wel rustiger. Ze zingen graag hun "Hoe gaat het met u". *(zingt)* Laten we allen als de vogeltjes zingen: tsjilp, tsjilp, tsjilp, tsjilp, tsjilp.

MYRAH: Hou je nou maar rustig, Winifred. Je ziet er nog steeds een beetje pips uit...

WINIFRED: *(gaat in de lege stoel zitten)* Ninny Winny. Vergeet bijna dat ik ziek was. En ik moest vandaag ook extra vroeg op om mijn bruidsjurk te persen. *(gaat staan en draait een pirouette)*

VIOLET: Is dat je trouwjurk?

WINIFRED: Henry heeft deze voor mij uitgezocht. Van Rosenblooms. Kanariegeel. *(in gedachten)*

VIOLET: Ik had een lange wapperende jurk van wit kant -

WINIFRED: Hij kreeg twee weken verlof. Alles ging zo snel. De

trouwerij - de huwelijksreis - en toen, verdween ie...

MYRAH: Satijn. Ik droeg roze satijn voor het eerst toen ik zestien was. De zoetheid droop er vanaf.

WINIFRED: Dit is alles nog - deze jurk - mijn kanaries - Henry's brieven. En, het telegram. *(kijkt in het niets)*

MYRAH: *(handen klappend)* "Weg is weg - gedaan is gedaan. De toekomst zal blijven bestaan."

WINIFRED: *(legt brieven op de koffietafel)* Goeie genade, post stapelde zich op de mat. *(fluit zachtjes terwijl ze de brieven opent)*

MYRAH: Bonnen, loterijlootjes. Ik heb ze allemaal wel drie keer ingewisseld.

VIOLET: Drie keer?

MYRAH: Tuurlijk. Onder iedere trouwnaam.

VIOLET: Nah. Ik win nooit iets. Ik kreeg een keertje gratis danslessen. Toen, die verdomde artrose, kon ik alleen nog kijken. Geen moer aan.

WINIFRED: *(begint opgewonden te ademen, met hand op borst)* Oh, mijn grote goedheid! Vandaag! Ze komt vandaag!

VIOLET: Wie komt?

WINIFRED: Mijn zus! Clare!

MYRAH: Rustig meisje, anders krijg je weer zo'n astma-aanval.

WINIFRED: Ze schreef, ze neemt me mee op een vroege vakantie dit jaar.

MYRAH: Ah - Waar neemt ze je mee naar toe?

WINIFRED: Naar haar huis. "Clares Canine Campus." Ze heeft aan huis een hondentrainingscentrum.

MYRAH: Daar is ook je vakantie?

WINIFRED: Toen mama stierf, beloofde ze voor mij te zorgen. Maar mijn vogels waren als de dood voor die angstaanjagende honden. Om haar belofte na te komen, neemt ze me elke zomer in huis voor twee verschrikkelijke weken.

VIOLET: Wij gingen meestal naar ons huisje aan het meer.

WINIFRED: Maar ik heb het gevoel dat ze dit jaar geen vakantieplannen heeft.

MYRAH: Hoezo niet?

WINIFRED: Omdat ze mama vertelde, toen mama nog bij mij leefde:
“Pak je spullen, we gaan op een kleine fijne vakantie.” (*stopt*)

MYRAH: Jaaah, en waar gingen ze naar toe?

WINIFRED: Naar een gesticht! Ze stopte mama in een gesticht. En ze kwam nooit meer terug.

VIOLET: Haar eigen moeder!

MYRAH: Maar daar hoeft jij toch niet bang voor te zijn?

WINIFRED: Ze blijft maar zeggen dat ik niet goed ben, en dat ik niet meer in mijn eentje kan blijven wonen.

MYRAH: Niks mee te maken, als jij niet op vakantie wil, dan hoeft je niet te gaan!

WINIFRED: Ze wil ook dat ik mijn huis verkoop, bij haar kom wonen - en bij haar honden.

MYRAH: Zeg haar dat ze opdondert en jou met rust laat.

WINIFRED: Altijd, sinds onze kinderjaren, liet ik me door Clare de les lezen. Alles deed ik. Zelfs al wilde ik het niet. Ze is er nu nog beter in geworden sinds de hondenschool. In een paar weken heeft ze de meest wilde hond getemd.

MYRAH: Goed, jij bent geen hond. Je kan gaan en staan waar je wilt.

WINIFRED: Ze komt hier, als ze me niet thuis vindt.

MYRAH: Naar Rosenblooms?

WINIFRED: Ja. Ik schreef haar dat ik iedere ochtend een bezoekje breng aan de zitruimte bij de toiletten. Henry's planten water geef.

MYRAH: Nee lieve Winifred. Zeg tegen Clare als ze komt, dat je niet geïnteresseerd bent om met haar mee te gaan.

WINIFRED: Dat werkt niet. Het enige wat ze hoeft te doen is naar me kijken en zeggen: “Winifred!” en ik doe wat ze van me wil.

MYRAH: Dus, zorg ervoor dat ze je niet ziet. Verstop je. We kunnen opletten wie er in die lange gang aankomt.

WINIFRED: Verstoppen? Waar?

VIOLET: Achter de gordijnen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto